

[Ministeren for offentlige arbejder]

det kollektive trafiksystem, vi gennem mange år har søgt at opbygge.

Derimod er jeg enig med spørgeren i, at det offentlige må søge at begrænse sine udgifter, herunder også tilskud til den kollektive trafik, således at denne i højere grad end hidtil kommer til at hvile i sig selv.

Skal serviceniveauet på den kollektive trafik opretholdes, må pengene hentes andetsteds, i det konkrete tilfælde via taksterne. Derfor finder jeg det ikke urimeligt med en takststigning, der går ud over 4 pct.

Spm. nr. S 1652

Til *undervisningsministeren* (14/9 83) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Med hvilken begrundelse har ministeren forringet reglerne om befordring af elever i folkeskolen?«

Begrundelse

I undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 507 af 26. november 1980 om befordring af elever i folkeskolen var der fastsat regler for afstanden mellem hjemmet og skolebussens opsamlingssted.

Af den medfølgende cirkulæreskrivelses bemærkninger til bekendtgørelsens § 3 fremgår, at »afstanden mellem hjem (daginstitution) og opsamlingssted bør gøres kortest mulig. Den kan for børn i børnehaveklasser og på 1.-3. klassetrin normalt ikke overstige 1,5 km. . . . For øvrige elever må afstanden kun i særlige tilfælde overstige halvdelen af den kilometergrænse, som udløser kommunens befordringspligt i henhold til bekendtgørelsens § 1, stk. 1.«

Der var altså fastsat bestemmelser om kommunernes pligt til at sikre, at afstanden mellem hjemmet og opsamlingsstedet ikke oversteg en vis grænse. Man kan diskutere, om grænsen var betryggende, men den var der trods alt.

I bekendtgørelse nr. 351 af 18. juli 1983 er disse regler ophævet, og i en skrivelse til kommunerne siges direkte, at der ikke længere er »fastsat regler om opsamlingsstedet, og det er fremover overladt til kommunerne selv at administrere lovens bestemmelser om befordring fra (til) hjemmet eller dets nærhed.«

Det kan befrygtes, at mange kommuner i deres besparelsesbestrebelse vil »rationalisere« skolekørselsordningerne, således at mange børn vil få længere til opsamlingsstederne, end det var fastsat i den gamle bekendtgørelse. F.eks. vil det for børn indtil 3. klasse være helt uforvarligt, at de selv skal transportere sig mere end 1,5 km, og det er for øvrigt i modstrid med den kampagne om børns trafikikkerhed, som Rådet for Større Færdselsikkerhed førte op til skoleårets start.

Besvarelse (22/9 83):**Undervisningsministeren (Bertel Haarder):**

Reglerne om befordring af elever i folkeskolen findes i folkeskolelovens § 25. Disse regler er ganske uændrede, men jeg har udstedt en ny bekendtgørelse i henhold til § 25 (bekendtgørelse nr. 351 af 18. juli 1983) og dermed imødekommet talrige henvendelser fra kommunerne om forenkling af de dagældende bestemmelser. Samtidig har jeg i overensstemmelse med regeringens politik givet kommunerne større handlefrihed inden for lovens rammer.

I den følgeskrivelse, hvormed bekendtgørelsen i august blev udsendt til kommunerne, gjorde man herfra opmærksom på følgende:

- at den nye bekendtgørelse erstatter den/det hidtidige bekendtgørelse og cirkulære,
- at man ikke har fundet det forsvarligt at imødekomme et af flere kommuner fremsat ønske om at gøre høringen af politi og vejmyndigheder om skolevejens farlighed frivillig,
- at det fremover er overladt til kommunerne selv at administrere lovens bestemmelser om befordring fra (til) hjemmet eller dets nærhed,
- at det er tilladt mod passende betaling at medtage ikke-befordringsberettigede skoleelever i skolebussen, og
- at befordringspligten fortsat omfatter elever, der henvises til andre skoler eller ungdomsskolen, og fremmedsprogede elever i forbindelse med undervisning i dansk eller modersmålet.

Det er, hvad der er sket og hvad der herfra er sagt om de nye regler på folkeskolens befordringsområde.

Spm. nr. S 1653